

celo tak nasprotnik dr. Korošca, kot je Pribeževič, to prizna, potem vemo, kako pravilno dela in vlada g. dr. A. Korošec.

Poročilo iz Nemčije. Naša država je prejela zelo ugodno posojilo iz — Nemčije in sicer v vrednosti do 100 milijonov mark, to je skoro poldrugo milijardo dinarjev. Posojilo je ugodno, obresti znašajo 7%. Izplačalo se bo v dobavah, ki jih država potrebuje za razna javna dela.

Usoda radikalne stranke se odločuje te dni, ko je med Vukičevičem in glavnim odborom radikalne stranke prišlo do javnega obračunavanja. Preteklo soboto se je vršila seja v klubu radikalnem, kakor tudi v glavnem odboru. Od obeh strani se je povdarjalo, da naj se preide preko osebnih vprašanj na delo, da se narodna radikalna stranka ohrani enotna. — Usoda vlade ni odvisna od usode radikalne stranke, oziroma od izidov tega notranjega trenja, ker so vse skupine podale izjavo, da podpirajo vlado dr. Korošca.

Kaj bi bilo najbolj potrebno naši državi? Naši državci je danes najbolj potrebno, da se izpremeni ustava in kar zadeva narodne skupščine v tem smislu, da se politična vprašanja ločijo od gospodarskih. Treba je torej pred vsem, da se izpremeni sedanji zakonodajni sistem in da se vpelje poleg politične zbornice še gospodarska zbornica, kakor je to na Angleškem, ali kakor smo svoj čas imeli na Dunaju parlament in gosposko zbornico, samo da bi sedaj druga zbornica bila zbornica strokovnjakov in resnih delavcev. Potem bi politični boji ne ovirali gospodarskega napredka države v tolikem kot se to danes godi.

*

V DRUGIH DRŽAVAH.

Fašizem na vrhuncu. Mussolinijevo nasilje nad vsako svobodo v Italiji je ugasnilo zadnje sledi ljudskega svobodnega odločanja ter uvedlo kot edino zakonodajno moč — fašistično komando. Tam ne bodo več volili poslancev v skupščino, ampak jih bo fašistični veliki svet — imenoval. Tam ne bo več kralj o čem odločal, podpisoval bo še, zaradi lepšega, odločal pa bo fašistični veliki svet o vsakem zakonu, ki izide, o vsaki odredbi vlade in posameznih ministrov. Tajnik fašistične stranke se udeležuje sej ministrskega sveta itd. itd. Torej ne le Slovenci in Nemci, ampak tudi Italijani, ki niso fašisti, ne uživajo v Italiji več nobene svobode, zaslonbe in pravice. Posebno proti Slovincem se kaže fašizem kot skrajno sovražna. Ustavljene so vsi slovenski politični listi, organizacije razpuščene, voditelji v nevarnosti, da jih zapro. Zakaj raste to nasilje do norosti? Raste zato, ker se je rodil — strah, da pade nasilnik Mussolini. Zato je bilo treba še tega, da je danes fašizem nad kraljem in vlado in nad — lastnim narodom nasilnik!

Anglija za Balkan. Angleška vlada si zadnji čas zelo prizadeva, da spravi

vi balkanske države v neko medsebojno prijateljsko zvezo. Znano je, kako je Bolgarsko opozorila, naj pazi na red ob meji z Jugoslavijo. In bolgarska vlada je sedaj odstavila vse uradništvo ob jugoslovanski meji ter nastavila drugo, poštenejšo. Se da zahteva podobno tudi od Grške in Rumunije, da čimprej pristopita k sklenitvi balkanske zveze. Seveda Angleška tega ne dela le iz idealnega stališča, da bi bil mir na Balkanu, a pač pa radi tega, ker ima pripravljen denar za posojilo balkanskim državam, pa ga hoče varno naložiti.

Grška in Italija sta sklenili prijateljsko pogodbo, ki je podobna oni, ki je med našo in italijansko državo. Venizelos je zelo prebrisan diplomat in bo ob tej priliki gotovo kaj izbil za Grško.

Tudi na Češkem poslanci razbijajo Pohujšanje radičevcev in pribičevcev se hitro širi. Njihovo surovost pri skupščinskih sejah so začeli posnemati komunisti in socialisti v Pragi. Pri seji dne 22. t. m. so ti poslanci napravili v skupščini strašen kraval, vpitje, kričanje in razbijanje je bilo tako glasno, da so ljudje na ulici postajali in se spraševali, ali je ta palača parlament ali norišnica. Konečno so razbili predsednikovo mizo in polomili vse stole, raztrgali knjige, razmetali tintnike itd. Seja trajala celo noč, kar jih je utrudilo, da so bili proti jutru mirnejši. Sklepalo se je o socialnem zavarovanju, ki so si ga komunisti preveč boljševisko zamišljali, pa ga trezni ljudje niso mogli sprejeti.

Kaj hočejo Avstrijci? Politična napetost v Avstriji raste vedno bolj. Vzrok je proslava 7. oktobra, to je: proslava revolucije. Vse politične stranke hočejo ta dan v Dunajskem Novem mestu zborovati. Ker se najbolj pripravljata Heimwehr in Schutzbund, ki imata oborožene člane, je pričakovati dejanskih spopadov. Nobena od organizacij pa ne pusti, da bi šla v kak drug kraj. Pričakuje se, da bo ta dan došlo do 200 tisoč ljudi v Dunajsko Novo mesto, kjer se bodo gotovo spopadli. Kaj hočejo s tem spopadom doseči, se ne more trditi, ker to ni navadna manifestacija.

Po podpisu pogodbe za mir — oboroževanje! S kako slovesnostjo so podpisovale velike države Kellogovo pogodbo za mir. Zdaj pa prihaja na dan, kako so se pa v posebnih pogodbah dogovorile zaradi oboroževanja. Amerika se je tudi izjavila proti razorožitvi. Francija in Anglija imata v tej zadevi dogovor, druge države se ne drže nobenih mej. Garancijo miru vidimo zato vse drugod kot diplomati. Vidimo jo le v narodih samih, ki jih mora prekvasiti duh medsebojnega bratstva!

Za slovensko slogo zoper razdiralno politiko slovenskih radičevskih sužnjevi!

ZA NEDELJO Velika milost.

Eno največjih dobrot je izkazal Kristus človeškim dušam, ko jim je z nadzemeljsko oblastjo in gotovostjo govoril: »Pojdi v miru, odpuščeni so ti tvoji grehi.« Kako teži dušo človekovo zavest greha, ko si mora reči: »Kršil sem velik in svet red, veliko krivdo nosim na sebi, moral bom dati odgovor o tem svojem koraku pri Onem, ki čuva nad tem svetim redom, moral bom nositi posledice za ta svoj korak.« Kak balzam je pač bil za obtožene, nesrečne duše, ko jim je Kristus govoril: »Odpuščeni so ti tvoji grehi. Nimaš več te krivde, izbrisane so posledice za tvoj korak.«

Odkar je govoril Kristus te milosti polne besede, uživa to neizrečeno dobroto ves svet. Ko je vstal Gospod kot zmagovalec nad grehom iz groba, je dal apostolom in njihovim naslednikom sv. Duha, da lahko govorijo z močjo sv. Duha tudi oni z nebeško oblastjo: »Odvežem te tvojih grehov.« Z nebeško oblastjo, saj je rekel: »Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni, katerim jih zadržite, so jim zadržani.« Tako je postavil zakrament sv. pokore, tisti zakrament, ki naj bi pral iz naših duš temne madeže, ki naj bi napravljali mir med nami in Bogom, ki naj bi nas rešil tiste grozne posledice, ki bi jo morali nositi za naše grehe vso večnost.

A čudno, kako je ta Kristusova milost nekaterim tako težka, kolikokrat lahko slišite zabavljanje nad to usta novo, kolikokrat blatenje in sramotenje sv. spovedi. Lahko slišite govoriti: »Kaj bom hodil k spovedi, spoved so si duhovniki izmislili.« Najbolj pametni med temi celo vedo, kdaj se je to zgodilo, vedo, da je to napravil leta 1215 na 4. lateranskem cerkvenem zboru papež Inocenc III. Res je dal ta cerkveni zbor 4. cerkveno zapoved, ki jo poznate iz katekizma: »Spovej se svojih grehov vsaj enkrat na leto in ob veliki noči sprejmi sv. R. Telo.« S to cerkveno zapovedjo pa cerkveni zbor ni vpeljal sv. spovedi. Ali bi bilo to mogoče? Kaj mislite, da bi si bili dali zapovedati čisto na novo ljudje tako reč, kakor je spoved. Ali bi se ne bili dvignili verniki povsod in ugovarjali proti temu? A zgodovina o kakih ugovorih čisto nič ne pripoveduje. Je pa tudi čisto umljivo, da takih ugovorov ni bilo. Cerkev je takrat samo odločila, da se mora vsak, ki še hoče veljati za živega uda Cerkve, spovedati vsaj enkrat na leto. Spoved pa je obstojala že vsa krščanska stoletja poprej. Mi lahko gremo od leta 1215 nazaj skozi vsa krščanska stoletja, v vseh imamo zgodovinske dokaze, da je spoved takrat že bila in sicer še veliko strožja ko sedaj, da so se morali nekaterih grehov celo javno izpovedovati, in so morali delati za nje očitno pokoro po več let ali celo življenje. Naj

navedem le nekatere teh dokazov. Cerkveni pisatelj Tertulijan, ki je umrl 220 po Kr. r., piše: »Priznajte svoje grehe, dokler živite, dokler še lahko dobite odvezo!« Tudi sv. Klemen rimski, ki je bil papež od l. 92 do 101 po Kr., piše v svojih spisih o spovedi kakor o stvari, ki je splošno znana. Govori o spovedi pa tudi sv. pismo samo, ko lahko citate v Delih apostolskih v 19. poglavju, 18. vrsti: »Mnogo vernikov je prihajalo, da so se spovedovali in odkrivali svoja dejanja.« Ne, ni vpeljal sv. spovedi papež Inocenc III. leta 1215, spovedovali so se že prvi kristjani, ker so vedeli, da temelji spoved na besedah Kristusovih: »Katerim grehe odpustite, so jim odpušteni, katerim jih zadržite, so jim zadržani.« Zavedali so se, da so grehi odpušteni le onemu, ki mu jih odpustijo apostoli, — spoznavali pa so tudi, da si morejo apostoli ustvariti sodbo, kdo je odpuščenje vreden in kdo ne, le tako, da verniki v odkriti spovedi razodejejo svojo dušno stanje.

Slišite tudi lahko: »Zakaj bi moral odkriti svoje grehe ravno duhovniku, ki je človek in morebiti grešnik kakor jaz, jaz to lahko z Bogom sam opravi.« Lahko bi z Bogom samim opravil, če bi bil Bog s tem zadovoljen in bi bil Bog tako odločil. A mi, ki smo grešili in med nami in Bogom napravili prepad, vendar ne moremo Bogu zapovedovati, kako se hočemo spraviti z njim. Bog bi lahko zato določil mnogo potov. A sv. evangelij čisto jasno dokazuje, da gre po Kristusovi naredbi ta pot k Bogu preko apostolov in njihovih naslednikov in če Bog ravno to pot zahteva, se je moramo pač držati. Res je včasih hudo in težko pred drugim človekom priznati, česar se človek pred samim seboj sramuje, kar bi rad izbrisal in prikril tako, da nikdar ne bi zagledalo belega dneva. A reči moramo, da nam je hotel Bog s spovedjo naložiti že nekaj pokore in kazni za naše grehe: če smo se dvigali z grehi nad Boga in smo se hoteli otresti njegove oblasti, se moramo v spovedi pa zato ponižati pred človekom.

Sicer je pa že v človeški naravi, da hoče to, kar ga v duši teži in vznemirja, razodeti drugemu, da se tako olajša in da hoče v taki veliki stvari, kakor je odločitev o večnem zveličanju ali večnem pogubljenju, imeti zagotovilo, na katero se lahko zane. Vse to pa mu daje spoved in odveza, ki jo prejme po pravilno opravljeni spovedi. Zato pa tudi vidimo, kako resni drugoverci, n. pr. protestanti, ki jim je Luter odpravil spoved, češ, da jih hoče oprostiti neznosnega bremena, zopet želijo in zahtevajo spoved nazaj, kako postajajo katoličani, samo zato, da bi se lahko spovedali, da bi si lahko olajšali dušo, da bi lahko enkrat slišali veliko besedo: »Odvežem te tvojih grehov. Pojdi v miru!«

Tako je s spovedjo, tako resni in plemeniti ljudje mislijo in sodijo o spovedi. Zabavljajo in sramotijo sv. spoved navadno samo oni, ki ne bi

radi pustili svojega grešnega življenja, ki so jim strasti ljubše ko Bog in duša.

*

Katoliško življenje in delovanje. Letošnje poletje je bilo po svetu veliko kongresov in zborovanj, ki so bile sijajne manifestacije katoliškega prepričanja, katere so pa tudi hotele podati katoličanom smernice za bodoče delovanje. Najveličastnejši je bil svetovni evharistični kongres v mestu Sidney v Avstraliji v prvem tednu meseca septembra. Nemški katoličani so imeli svoj letošnji »katoliški dan« v Magdeburgu. Pri zborovanjih tega dneva se je zlasti povdralo: »Če hočemo mi katoličani pridobiti za katoliško resnico in tako svetu koristiti, moramo se najpoprej potruditi za resnično katoliško življenje pri samem sebi. Avstrijski katoličani so imeli svoje veliko zborovanje v Feldkirch-u. Tudi na Portugalskem, kjer je bilo s krščanskim prepričanjem in življenjem precej slabo, so imeli letos velik shod v Bra-

ganzi, kjer so se pred vsem navduševali za službo božjo in sv. zakramente, da bi iz njih črpali pravo življenje v Kristusu.

Za katoliško šolo. Katoličani v Severni Ameriki so morali že dolgo opazovati, kako veliko škodo jim v verskem oziru napravljajo skupne šole, v katerih se verouk ne poučuje. Zato je letošnje glavno zborovanje šolskega odbora spomnilo vse katoličane Zjedinjenih držav na določilo škofijskega zbora baltimorskega leta 1884, po katerem mora vsaka župnija imeti svojo versko šolo. Sedaj imajo v celi državi katoličani 10 tisoč katoliških šol z 82.000 učitelji in krog 2.500.000 učencev.

Največje cerkve na svetu. Če vzamemo stolpe poleg, so največje cerkve v Nemčiji. Stolnica v Ulmu ima 162 m visok stolp, v Kölnu 156 m, v Hamburgu 150 m itd. Če pa vzamemo cerkve po obsegu, je največja cerkev sv. Petra v Rimu, v katero gre 54.000 oseb, milanska stolnica ima prostora za 40.000 oseb, Pavlova cerkev v Rimu za 36.000 oseb.

NOVICE

Zadoščenje mariborski duhovščini. Bo že skoro leto dni, kar je znani socialist Viktor Eržen pisal zoper mariborsko duhovščino, da je streljala na demonstrante, ki so hoteli, da bi Maribor spadal pod Avstrijo. Ker pa te neresnice ni mogel dokazati, je bil seveda obsojen, če tudi se je na vse kriplje zviljal, da bi se izmaknil. Obsojba je za tolik zločin in kakor so obsojeni drugi, bila še itak zelo mila. Sedaj je moral v zapor, da tam odsedi mesec dni zapora. Jezen, da mora v ječo, je grozil, da bo še hujši, ki pride iz ječe. Naj grozi! Saj če ne bo pazil bolj na svoj jezik, bo pa še šel sedet, enkrat bo že videl, da je bolje — pisati resnico!

Duhovniške izpremembe. Prestavljeni so sledeči gospodje kaplani: M. Kozar v Zalec, Peter Pribožič iz Ruš v Muto, Ivan Kodrič z Mute v Turnišče, Franc Jeraj iz Gornje Radgone k Sv. Trojici v Halozah, Leopold Arko iz Žalca v Braslovče, Franc Grobler iz Braslovč k Sv. Petru v Gornjo Radgono.

Poziv našega naročnika — naročnikom! Ne bodite hudi name, da se oglašam! V čast si štejem, da dobavljam »Slovenskega Gospodarja« že deset let. Bil sem naročen na ta list še na bojišču ob Piavi. Ob desetletnici vem ceniti, kaj je dober list. On me pouči o vsem sproti, on mi pove, kaj je novega, kaj je gospodarsko koristnega, kaj je v državi posebnega, sploh o vsem, kar je potrebnega. Danes ob desetletnici se Vam zahvaljujem ter Vam kličem: Naj živi še »Slovenski Gospodar«! Pozdravljam vse naročnike tega lista, da bi se vsi oglasili ob tej desetletnici z novimi naročniki! Vsem naročnikom zaklikujem: Ostanite zvesti naročniki in

pridobivajte nove! To delo za naš »Slovenski Gospodar« je sedaj najvažnejše politično delo! Pozdravljeni! — Anton Vrečer iz celjske okol.

Opozerilo delodajalcem in delodajalcem. Ker je ministrstvo za pošto in brzojav odločilo, da so javne borze dela, njihove podružnice in ekspoziture poštne proste le v medsebojnem in uradnem prometu, podpisani ne bo sprejemal nobenih nezadostno frankiranih dopisov, zlasti pa ne bo odgovarjal nikomur, ki ni za odgovor priložil znamk. Nadalje se interesent opozarja, da obsega delokrog podpisane podružnice do nadaljnjega sledeče sreze: Celje, Laško, Brežice, Šmarje pri Jelšah, Gornji Grad in Slovenj Gradec. Kraji iz ostalih srezov ljubljanske in mariborske oblasti spadajo v področje javne borze dela v Ljubljani, oziroma podružnice v Mariboru, zato prijav, naročil, dopisov, predlogov in pritožb iz krajev izven svojega področja podpisana podružnica ne bo vpoštevala. Delodajalcem in delodajalcem se priporoča, da to pri dopisovanju z borzami dela v lastnem interesu vpoštevajo. — Podružnica javne borze dela v Celju.

Splavarji na Dravi, pozor! Vsled delne regulacije Drave pri Ptujju in zgrajenih odbijačev na desnem bregu Drave se najsilnejši tok vode spreminja ter se premika proti sredini struge. Ker se je zgodilo že več nesreč in več splavov razbilo, opozarjamo splavarje na to stanje ter jim priporočamo, da svoje splave zgradijo manjše in krajše in da so zelo previdni pri lesenem dravskem mostu v Ptujju ter naj tirajo splave proti sredini struge in plovejo pod mostom pri srednjih odprtinah, kjer je v sredini mosta postavljen visok lesen križ. Kdor hoče biti o stanju vode in toka dobro informiran, naj se obrne na hidrotehnični oddelek v Ptujju, ki da vsakršna pojasnila.